

Sygn. akt IV CSK 502/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa M. Ł. i M. Ł.
przeciwko Powszechnej Kasie Oszczędności Bankowi Polskiemu SA
w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 stycznia 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 3 lipca 2007 r.,

- I. odrzuca skargę kasacyjną;**
- II. oddala wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 lipca 2007 r. pozwany wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, dla uzasadnienia wniosku przytaczając *in extenso* podstawy skargi. Przedstawivszy uzasadnienie podstaw skargi skarżący stwierdził: „W/w uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej jest jednocześnie uzasadnieniem wniosku o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej z uwagi na w/w rażące naruszenie prawa materialnego i procesowego, albowiem podstawy kasacyjne (3-9) są tożsame z przesłankami w/w wniosku (10-16)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i uzasadnienie tego wniosku. Uzasadnienie to powinno zawierać wyodrębnioną jurydyczną argumentację przekonującą o tym, że powołana przez skarżącego przesłanka rzeczywiście w sprawie zachodzi. Z treści skargi wynika, że skarżący uznał za wystarczające dla spełnienia obowiązku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania odwołanie się do jej podstaw. Taki pogląd jest błędny. Jak już zostało wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśnione, uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej i wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania pełnią odmienną funkcję, stanowiąc niezależny i samodzielny element skargi kasacyjnej (por. postanowienia SN z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

Jeżeli skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien w celu wykazania tej przesłanki przedstawić jurydyczną argumentację, wyjaśniającą, w czym ta oczywistość się wyraża i uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywista” zasadność skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05). Samo opatrzenie zarzucanych naruszeń określeniem „rażące” w żaden sposób nie prowadzi do wykazania „oczywistej” zasadności skargi opartej na tych zarzutach. Zbadanie,

czy w sprawie zachodzi przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tak jak została ujęta w skardze, wymagałoby uprzedniego przeanalizowania zasadności podstaw skargi kasacyjnej, co jest niedopuszczalne na tym etapie postępowania i całkowicie sprzeczne z istotą wymagania wykazania przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania.

Skarga pozwanego nie zawiera zatem wymaganego prawem uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania, co uzasadnia jej odrzucenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75), o czy Sąd Najwyższy orzekł stosownie do art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Wniosek powodów o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania nie został uwzględniony, jako połączony z wnioskami o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub jej oddalenie.